

Lá Thư Mục Vụ

Khoảng tháng 10 năm ngoái (2010), ban bảo trì dẫn đầu bởi anh Bình, tới nhà xứ dọn vườn tược chung quanh nhà cho chúng tôi. Phía sau nhà xứ có mảnh vườn nhỏ, lúc trước cha Chiến trồng rau, nhất là trồng bầu bí sai trái nổi tiếng đến nỗi các bà đi đâu cũng khoe : « bầu của cha Chiến đấy ! ». Khi tôi và cha Hồng về thì hai mảnh vườn này chỉ có rau lang và hai ba bụi xả già cần cỗi. Cha Hồng chỉ tưới chứ cũng không thêm phân bón gì cả nên đám rau lang mọc tràn lan nhưng già khăng, đọt hái để luộc ngắt đến tận đầu ngọn vỏ cũng vẫn còn cứng, nên tôi cũng chán chẳng tha thiết gì tới đám rau lang này nữa. Sau mùa đông năm rồi vì ít mưa nên đám lang lụi tàn nhường chỗ cho cỏ mọc lên. Khi ban bảo trì đến dọn cỏ, chung quanh nhà trở nên quang đãng sạch sẽ, và mảnh vườn nhỏ trở nên trần trụi trơ ra lớp cát nâu nằm phơi nắng.

Sau đó ít lâu, có một trận mưa khá to. Sau trận mưa các gốc lang lại đâm chồi non, và cha Hồng lại tưới nước tiếp sức chúng, nhờ vậy tôi đã được một bữa đọt lang luộc ngon lành. Nhưng chuyện không chỉ dừng lại ở đấy. Như một phép lạ, gần một gốc rau lang, tự nhiên có một giầy dưa bò ra dần, rồi thêm ba nhánh giầy nữa bò lan ra hết khoảng đất trống. Thoạt đầu không biết là dưa gì nhưng thấy bắt đầu có bông vàng lấm tấm. Đám hoa này thu hút mấy chú ong và bướm đến hút mật. Rồi từ một nhánh giầy nổi lên một cục tròn tròn lớn dần. Thì ra đây là giầy dưa hấu. Đến hôm nay thì cả bốn giầy đều kết trái. Còn trái dưa đầu tiên có vẻ như hết lớn rồi nhưng chỉ cỡ bằng cái tô nhỏ thôi. Da của nó bắt đầu nám vàng. Chắc tết này tôi với cha Hồng may ra có dưa hấu cây nhà lá vườn ăn tết.

Tôi đoán rằng, lúc trước hoặc cha Chiến bỏ hột dưa hấu ở đó hoặc hột dưa nằm lẫn trong đám phân bón, nhưng trong cả hai trường hợp dù được cố ý gieo xuống hay dù tình cờ bị nằm đó, hạt dưa không thể nảy chồi được là vì các giầy rau lang phủ kín nên nước không thấm xuống chỗ nó nằm được, và ánh sáng cũng không chiếu xuống được bởi lớp lá và lớp đất dày. Năm nay khi ban bảo trì dọn cỏ có thể đã tình cờ làm hạt giống chôn vùi dưới sâu bật lên trên, và vì không có rau lang phủ kín, nên gặp mưa thuận nắng hòa hạt dưa nảy mầm. Rồi thành giầy bò lan trên mặt đất. Rồi đơm hoa kết trái.

Dân gian có câu « Gieo nhân nào thì gặt quả nấy » hoặc « Cha mẹ hiền lành để đức cho con » để nói lên cái liên hệ nhân quả của việc chúng ta làm. Nhiều khi hậu quả của việc tốt hay xấu chúng ta làm có thể thấy nhãn tiền, nhưng đôi khi giống như hạt dưa dẫu ở vườn nhà xứ, cả một thời gian dài mới thấy được hoa quả của nó, có nghĩa là có khi người khác gieo mà chúng ta được (hay bị) gặt.

Bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này trong Bài Giảng Trên Núi Chúa Giêsu cũng nói đến những liên hệ nhân quả trong Bát Phúc: Có tinh thần nghèo khó thì sẽ được nước trời – Có đau buồn thì sẽ được an ủi – Có đói khát điều công chính thì sẽ được no thoả – Có lòng thương xót thì sẽ được xót thương – Có lòng trong sạch thì sẽ nhìn thấy Thiên Chúa – Ăn ở thuận hòa thì được gọi là con Thiên Chúa – Bị bách hại vì lẽ công chính thì sẽ được phần thưởng trên nước trời.

Bát phúc này sinh ra những hoa quả ngọt ngào cho cuộc sống như sự bình an, lòng tốt, niềm vui, tình yêu, sự hoà nhã, lòng thương xót, lòng nhân từ, sự liêm chính... Hơn nữa khi chúng ta sống theo đúng tám mối phúc thật này là chúng ta đang sống trong nước trời. Và nếu chúng ta đang sống trong nước trời ở đời này thì đời sau dĩ nhiên sẽ được hưởng hạnh phúc ngàn thu vì những giây leo hạnh phúc ta trồng ở đời này sẽ đâm hoa kết trái cho chúng ta và con cháu chúng ta ở đời sau.

Tết sắp đến. Trong dịp Tết người ta thường bày mâm ngũ quả với mong ước mọi điều tốt đẹp sẽ xảy ra như tên của các trái cây mà họ chưng bày. Tết năm nay xin tặng quý ông bà anh chị em mâm Bát Phúc. Ước gì Tám Phúc thật của Chúa sẽ được chưng bày trong mỗi gia đình dịp tết năm nay cũng như toàn năm mới Tân Mão này, để tám quả phúc Chúa ban cho chúng ta sẽ thơm ngào ngạt trong mỗi gia đình. Và khi được nếm hương vị ngọt ngào của những trái phúc này rồi, hy vọng chúng ta sẽ lấy hạt phúc trồng lại vào lòng đời, để sang năm chúng ta lại có những trái phúc khác tặng nhau trong năm mới. Như thế mỗi ngày sẽ là một ngày xuân. Và như thế mùa xuân sẽ không bao giờ tàn úa trong lòng chúng ta.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh